

HYMNUS NA IŠTARU

Bohyni opěvujte, nejvznešenější z bohyní,
necht' je velebena paní lidstva, největší mezi Igigi.
Ištaru opěvujte, nejvznešenější z bohyní,
necht' je velebena všech žen paní, největší mezi Igigi.

Ona je překypující silou a půvabem oděna, ona
je plna plodnosti, kouzelné svůdnosti a bujnosti,
Ištar je překypující silou a půvabem oděna,
je plna plodnosti, kouzelné svůdnosti a bujnosti.

Jako med sladké jsou rty její – sám život je v ústech jejích,
ozdoba její vzbuzuje radost.

Je nádherná; závoj pokrývá hlavu její.
Překrásné jsou její tvary; její oči jsou pestré a třípytivé.

Bohyně! U ní je možno nalézt rady,
osud veškerenstva ve své ruce třímá,
pod jejím pohledem radost se rodí,
životní nádhera, lamasu a šedu...

Miluje přátelství, soucit i vyslyšení,
vzájemnou náklonností ona vládne.
Dívka, jež dospěla, matku v ní nalezne,
vzývá ji mezi ženami, vyslovujíc jméno její. (...)

Ona vyvýšené má sídlo mezi bohy.
Vážená jsou slova její, přátelštější než slova jejích.

Ona vyvýšené má sídlo mezi bohy,
vážená jsou slova její, přátelštější než slova jejích. (...)

V jejích shromáždění jsou její slova mocná a převyšující,
Anoví, králi jejích, rovna, mezi nimi sedí. (...)

ENÚMA ELIŠ

Když nahoře nebesa nebyla pojmenována,
dole země jménem nebyla zvána,
tu prastarý Apsú, jejich zploditel,
a životodárná Tíamat, rodička veškerenstva,
své vody smísili dohromady.

Nevynořily se pastviny, rákosové houšti nebylo vidět.
Když žádný bůh se ještě neobjevil,
jménem nebyl nazván, osud žádnému nebyl určen,
tu z jejich lůna bohové byli stvořeni. (...)

Etanův let do nebe. Mytologická scéna s králem Etanou na orlu (vpravo) na sumerském pečatním válečku asi z 24. století př. n. l. (Státní muzea v Berlíně)

Ištar, bohyně války a lásky, ztotožňovaná s planetou Venuší. Byla zobrazována většinou s rukama položenými na nádech nebo na břiše, ozdobena četnými náramky a náhrdelníky. V literární skladbě Sestup Ištaru do podsvětí se jeden z jejích náhrdelníků jmenoval Pojd, muži, pojd' (soška z 2. tisíciletí př. Kr.)

Súsínův „Zpěv lásky“

Zenichu, mému srdci drahý,
veliká je tvá krása, sladká jako med!
Lve, mému srdci drahý,
veliká je tvá krása, sladká jako med!

Tvou mysl, jak naladit tvou mysl, znám,
zenichu, v domě mém do rána spi!
Tvé srdce, jak potěšit tvé srdce, znám,
lve, v domě mém do rána spi!

A protože mě máš rád,
prosím tě, pohlad' mě!
Můj božský pane a ochránče můj,
Súsine můj, jenž těšíš Enlilovo srdce,
prosím tě, pohlad' mě!